ZOG NIT KEYN MOL!

זאָג ניט קיין מאָל!

Hymn of the Partisans

Poem by Hirsh Glik (1922-1944), music by Dmitri Pokrass. The song became the hymn of the United Partisan Organization in 1943. It spread to all the camps in Eastern Europe and later to all Jewish communities the world over. It was translated into several languages. Today it is sung at memorial meetings for martyred Jews. Published by Yehude Ayzman in 1945.

Zog nit keyn mol az du geyst dem letstn veg,
Khotsh himlen blayene farshteln bloye teg.
Kumen vet nokh undzer oysgebenkte sho —
S'vet a poyk ton undzer trot — mir zaynen do!

Fun grinem palmenland biz vaysn land fun shney,
Mir kumen on mit undzer payn, mit undzer vey,
Un vu gefaln s'iz a shprits fun undzer blut,
Shprotsn vet dort undzer gvure, undzer mut.

S'vet di morgnzun bagildn undz dem haynt,
Un der nekhtn vet farshvindn mitn faynd,
Nor oyb farzamen vet di zun in dem kayor —
Vi a parol zol geyn dos lid fun dor tsu dor.

Dos lid geshribn iz mit blut un nit mit blay,
S'iz nit keyn lidl fun a foygl af der fray,
Dos hot a folk tsvishn falndike vent
Dos lid gezungen mit naganes in di hent!

To zog nit keyn mol az du geyst dem letstn veg,
Khotsh himlen blayene farshteln bloye teg.
Kumen vet nokh undzer oysgebenkte sho —
S'vet a poyk ton undzer trot — mir zaynen do!

זאָג ניט קיין מאָל אַז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
כאָטש הימלען בלײַענע פֿאַרשטעלן בלויע טעג,
קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה —
ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראָט — מיר זײַנען דאָ!

פֿון גרינעם פּאַלמענלאַנד ביז ווײַסן לאַנד פֿון שניי,
מיר קומען אָן מיט אונדזער פּײַן, מיט אונדזער וויי,
און ווּ געפֿאַלן ס'איז אַ שפּריץ פֿון אונדזער בלוט,
שפּראָצן וועט דאָרט אונדזער גבֿורה, אונדזער מוט.

ס'וועט די מאָרגנזון באַגילדן אונדז דעם הײַנט,
און דער נעכטן וועט פֿאַרשווינדן מיטן פֿײַנד,
נאָר אויב פֿאַרזאַמען וועט די זון אין דעם קאַיאָר —
ווי אַ פּאַראָל זאָל גיין דאָס ליד פֿון דור צו דור.

דאָס ליד געשריבן איז מיט בלוט און ניט מיט בלײַ,
ס'איז ניט קיין לידל פֿון אַ פֿויגל אויף דער פֿרײַ,
דאָס האָט אַ פֿאָלק צווישן פֿאַלנדיקע ווענט
דאָס ליד געזונגען מיט נאַגאַנעס אין די הענט!

טאָ זאָג ניט קיין מאָל אַז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
כאָטש הימלען בלײַענע פֿאַרשטעלן בלויע טעג,
קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה —
ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראָט — מיר זײַנען דאָ!

Never say that you are going your last way,
Though lead-filled skies above blot out the blue of day.
The hour for which we long will certainly appear,
The earth shall thunder 'neath our tread that we are here!

From lands of green palm trees to lands all white with snow,
We are coming with our pain and with our woe,
And where'er a spurt of our blood did drop,
Our courage will again sprout from that spot.

For us the morning sun will radiate the day,
And the enemy and past will fade away,
But should the dawn delay or sunrise wait too long,
Then let all future generations sing this song.

This song was written with our blood and not with lead,
This is no song of free birds flying overhead,
But a people amid crumbling walls did stand,
They stood and sang this song with rifles held in hand.
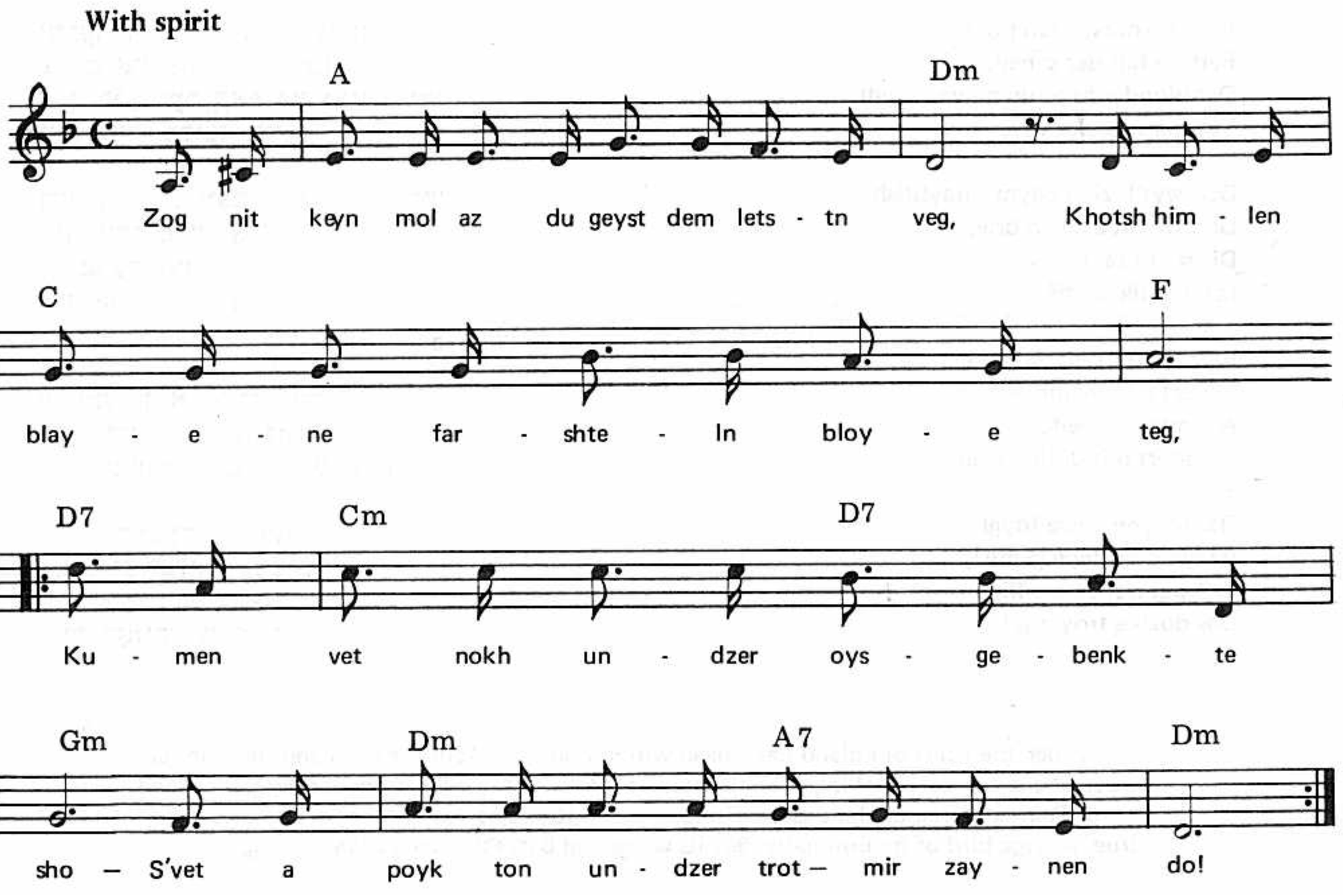
(Translated by Elliot Palevsky)